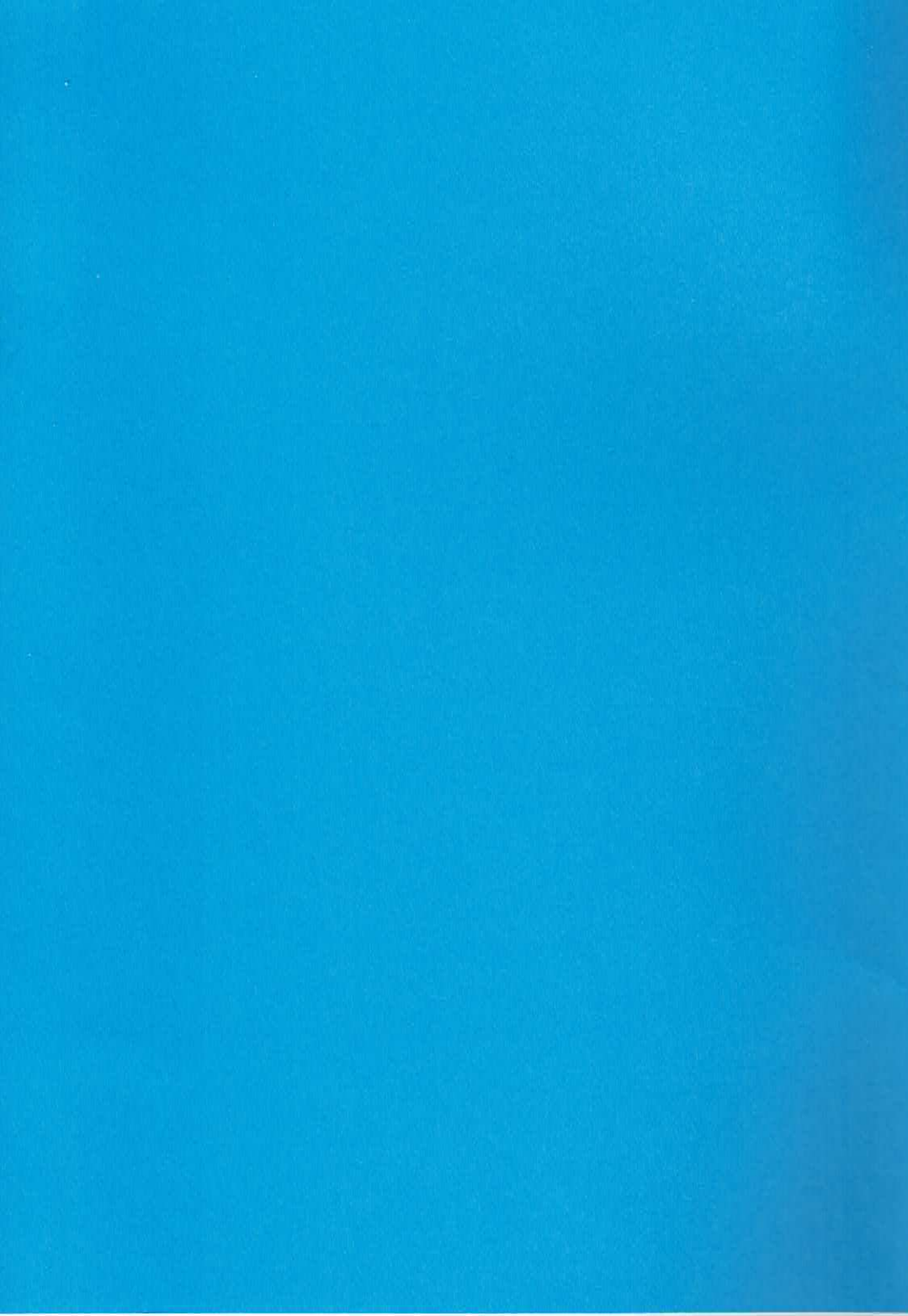

ÅRSSKRIFT 2025

SÖRBYGDENS HEMBYGDSFÖRENING

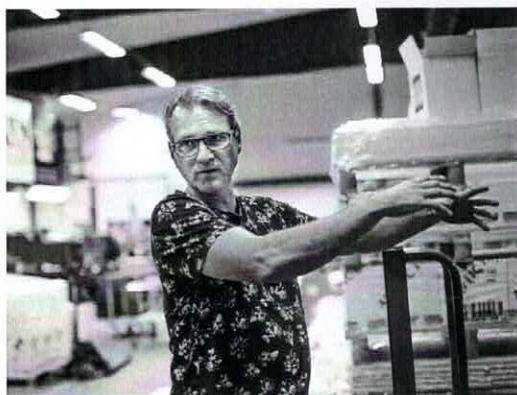

SÖRBYGDENS HEMBYGDSFÖRENING

ÅRSSKRIFT 2025

Utgiven av styrelsen för
Sörbygdens Hembygdsförening
Femtioförsta årgången

Vi är nu tre tryckerier som slagits ihop till en gemensam produktionsanläggning i Uddevalla

Vår ambition är inte att bibehålla vår servicegrad utan självklart att utveckla den med vår gemensamma kunskap och maskinpark.

Kontaktuppgifter:
tony.larsson@risbergs.se

Vi hörs!
Personalen, Risbergs

RISBERGS

Verksamhetsberättelse för Sörbygdens Hembygdsförening

Årsmötet för 2024 ägde rum den 1 april 2025 i Hembygdsgården i Fisketorp. Vi bjöd på fika och Bengt Strandberg hade ordnat ett trevligt musikquiz med 78-varvare.

Styrelsen består efter årsmötet och det konstituerande mötet av ordförande och kassör Lena Gunnarsson, Hajum, vice ordförande och sekreterare Maria Andersson, Åboland, och övriga styrelseledamöter Roger Eriksson, Långön, Bengt Strandberg, Hedekas, Anders Gunberg, Högheden och Irén Johansson, Hedekas.

Revisorer är Patrik Janerstål, Hultane och Susanne Sjögren, Hällungstad.

Föreningen har år 2025 förutom årsmötet haft 9 protokollförda styrelsemöten under året.

Antalet medlemmar har varit 256 st.

Kaféverksamheten i Hembygdsgården hade öppet totalt 12 gånger under vår och höst och var välbesökt med i genomsnitt cirka 30 gäster per tillfälle. Se särskild artikel om Kaféverksamheten.

Den 25 februari hade vi en Berättarafton där Nils Johansson, Fisketorp berättade historier och skrönor från vår bygd. Bengt Strandberg och Anders Gunberg underhöll med musik och sång. Anders hade med sig olika dragspel ur sin samling.

Den 11 maj hade Ewa Alfredsson vandring vid Ryr i Boll-Augusts fotspår. Kaffe med dopp serverades till självkostnadspris i Hembygdsgården.

Vi har tagit fram årets årsskrift som ingår i föreningens medlemskap och som distribuerades till medlemmar under slutet av juni och början av juli. Vi tackar för alla bidrag till skriften vi fått i form av intressanta artiklar och foton från förr med koppling till Sörbygden.

På lördagen den 28 juni under Sörbygd dagarna hade vi marknadsstånd på torget, där medlemmar kunde hämta sin årsskrift. Vi hade också information om föreningen och försäljning av böcker och gamla årsskrifter. Många intresserade stannade till för en pratstund.

Den 9 juli firade vi 60-årsjubileum! På förmiddagen hade vi barnaktiviteten Hembygdsresan i egen regi, vi fick låna rekvisita av Bohusläns museum eftersom de inte längre har resurser att medverka själva. På eftermiddagen berättade Kristin Balksten om projektet Lokala Skattkistor som används i skolor-

na i Munkedals kommun. Sara Renvaktar Foss visade kläder och smycken från forntiden som tillverkats för att läggas i skattkistorna. Bengt Strandberg, Anders och Alfred Gunberg underhöll. Vi bjöd på kaffe med dopp.

Den 25 september startade vi en Släktforskningskurs i Vuxenskolas regi i Hembygdsgården under ledning av Lilian Mårtensson. Vi var sex deltagare; hälften sörbygdensbor och hälften från övriga kommunen. Vi hade sex kurstillfällen och ska fortsätta även nästa år 2026.

Wilmer Gunberg Arenstrand.

Den 8 november var Hembygdsföreningen på Sörbygården och underhöll. Det var tre generationer Gunberg; Erik, Anders och Alfred på dragspel och Bengt Strandberg på luta. Det var mycket uppskattat av de boende.

Den 22 november bokade vi bord på Julmarknaden i Hedekas. Det var mycket folk som var intresserade och lotteriet var populärt bland besökarna. Bokförsäljning hade vi som vanligt vid dessa tillfällen.

Den 13 december hade vi Lussekafé i Hembygdsgården med lussebullar och annat kaffebröd.

Vi bjöd alla på välkomstglögg och julstämningen var på topp med rekord i antal besökare!

Under hösten har en snickare utfört reparationer på takkupan på baksidan av Hembygdsgården. På husgrunden har en murare åtgärdat sprickor i muren.

Under året har Roger Eriksson haft visningar av torpet Klåvan.

Vi tackar alla som hjälpt till med olika arbetsuppgifter under året och alla som stöder oss i olika sammanhang och önskar ett fortsatt gott samarbete!

Hedekas 2025-03-09

Styrelsen

Kaféverksamheten 2025

Kaféverksamheten i Hembygdsgården hade öppet totalt 12 gånger under vår och höst och även i år var det i genomsnitt ca: 30 gäster/tillfälle. Kaffé med dopp serverades och det fanns lotterier med många attraktiva vinster.

Även denna sommar öppnades Kaféet en extra gång för att servera fika till ett motorcykelburet sällskap från Stenungsund, som ville ta en paus i vår trevliga Hembygdsgård.

Vårens utställning bestod av leksaker från förr, bl.a. stora dockor med tillhörande kläder, barbie-dockor och klippdockor samt Wiewmaster med bildskivor och diverse smurfar.

Höstens utställning var inlånad och bestod av kameror av olika årsmodeller. Specifik information fanns att läsa för respektive modell.

Kaféet erbjuder en stunds gemenskap och är ett trevligt och värdefullt sätt att träffas i vardagen.

Kaféverksamheten bedrivs ideellt av styrelse- och föreningsmedlemmar som turas om med att baka och ansvara för serveringen.

Vi skulle behöva vara fler som kan jobba i köket eller baka något till någon servering. Vi hoppas på Dig och om du vill vara med och hjälpa till, så kontakta styrelsen.

Konfirmander

Konfirmerad i Foss kyrka den 3 maj av Monica Persson Horchani
Hampus Alfredsson, Stora Åboland

Konfirmerade i Krokstad kyrka den 3 maj av Cathrine Fernlöf

Milton Johansson, Hede-Hermansröd

Sophie Johansson, Hällungstad

Moa Johansson, Stenarsbön

Linus Sandberg, Hällungstad

Gustav Gunnarsson, Sivertorp

Kevin Foss, Håfors

Linn Augustsson, Dahliavägen

Anton Olausson, Alnäs

Ella Andreasson, Vassbotten

Ida Skarp, Dinglevägen

Konfirmerad i Foss kyrka den 10 maj av Bengt Magnusson

Ludwig Andersson, Sörbo

Följ oss på sociala medier!

Hemsidan: www.hembygd.se/sorbygdenshembygdsforening

Facebook: Sörbygdens hembygdsförening

Hjälp till att göra årsskriften intressant och innehållsrik!

Skriv gärna ner berättelser och minnen, eller leta fram foton som du tycker är intressanta. Lämna det till någon i styrelsen. Allt material återlämnas efter publicering.

Kubbebyggt teknik

År 2024 kom en förfrågan till hembygdsföreningen från två arkitektstuderande på Chalmers, om vi hade exempel på byggnadstekniken med kubbar i vårt område. Detta är ett sätt att med vedträn i storlek av spisved bygga upp väggar främst i uthus och ladugårdar. Tekniken har vissa likheter med korsvirkeshus där i båda fallen ett regelverk står för stabilitet. I korsvirkeshusen används tegelstenar och i kubbhusen ved, förmodligen bättre tillgång på skog. Konstruktionen ansågs ge god isolering i fähus och mindre fastigheter. Här i Sörbygden var byggnadssättet ganska vanligt både som ytter- och innerväggar i fähus och stall. Yttersidorna brädfodrades och innerväggen mot logen var synlig.

De två studeranden hade kontakt med Lena – vår ordförande, som delegerade uppgiften till mig. Jag tog mig an detta, och fann till min häpnad ett stort antal bevarade exempel på denna teknik. Studenterna blev överförtjusta, och lovade komma för att ta del av mina samlade resultat. De bestämde att före jul 2024 skulle de anlända. De har inte kommit än trots flera påstötningar. Till sist våren 2025 kom beskedet att projektet ställts in. Jag hade då skickat

ett antal exempel på kubbteteknik, ladugårdar och några andra uthus. Jag fick även information om ett boningshus i Hedekas, som byggdes på detta sätt. En man hade köpt timmer för husbygge, men blev övertalad att kubbtetekniken var mera lämplig. Han kapade och klöv timret till kubbar och huset blev byggt på detta sätt. Huset står kvar och används till förråd.

Den bäst bevarade kubbeladugården av alla objekt jag studerade finns på Rabben i Krokstad socken på vägen mot Kasebo. Byggnaden uppfördes 1935. Jag tror, att Sörbygden var det sista området där denna byggnadsteknik förekom. Tekniken med tegel eller murblock slog ut kubbtekniken. Totalt 11 byggnader lyckades jag lokalisera, några fragmentariska och andra bättre bevarade. Då inte studenternas projekt blev av, ansåg jag det angeläget att dokumentera denna del av vår byggnadskultur.

*Roger Eriksson
Börgegården Långön*

Anders Johansson 1906-85, Lianekas under Stensryr.

Bildgåta

Av Ingegerd Andersson

En dag fick jag ett foto i min telefon från Karl-Erik Magnusson, med en fråga om jag kände igen damen som stod bredvid vår småskolefröken Elin Larsson. Jag kände inte igen damen i fråga men tänkte fråga vidare och hörde av mig till Allan Engelbrektsson. Han fick bilden beskriven för sig, och svarade Ida Johansson Söbbön.

Tyckte det var roligt om det skulle gå att fråga några andra elever till denna Ida. Och jag hade tur mötte Annie Andersson, Kaselid och även Margit Västerstig, och båda kände igen Ida som de haft som lärare!

Elin Larsson tjänstgjorde i Hålderöd i 30 år tills backen upp till skolan blev henne övermäktig. Sina sista 10 år var hon lärare i Sandåkers småskola. Ida Johansson var lärare i Söbböns skola i många år. (Vet inte hur länge.) De här två damerna har väl haft en del samarbete enligt Allan Engelbrektsson, äldste son till Ivar Engelbrektsson som var rektor och kantor på den tiden.

Elin Larsson till vänster och Ida Johansson till höger på fotot.

Lilla Röds såg

Kent Christensson

Denna verksamhet ligger strax uppströms Örekilsälven från Gunnarsbo räknat. Platsen arrenderades 1949-55 av Herman Johansson då han köpte hela verksamheten. Från början omfattade verksamheten cirkelsåg, hyvleri, kvarn och post. Så småningom renodlades verksamheten till att omfatta såg och hyvleri. Hermans son Valter Johansson tog över verksamheten i början av 1950- talet och sedan år 1990 driver sonen Tommy Johansson verksamheten vidare i mer blygsam skala.

Lilla Röds såg hade en omfattande verksamhet med virkesexport och hyvlat virke för hemmamarknaden, inte minst till Uddevallaområdet. Timret kom från de lokala skogarna och Värmland. Vid Lilla Röds såg fanns också en turbin som försåg fastigheten och 5-6 kringliggande fastigheter med el. Denna är numera avvecklad.

Ovanstående text är hämtad från häftet "Vid Kärnsjöns strand" av Kent Christensson och som finns att köpa hos Sörbygdens hembygdsförening.

Fördämningen i Örekilsälven vid sågverket 2022.

Fördämningen i Örekilsälven vid sågverket revs dock sommaren 2025.

Sörbygårdens historia

Av Aina Pettersson

Från första början var det väl i Sörbygden som annorstädes att om folk kunde klara sig och sitt uppehålle eller om de svalt ihjäl det fick vara vars och ens ensak.

Sista utvägen för de utslagna var att vädja till de bättre lottades medkänsla. Under nödår och hårda tider ledde detta ofta till ett ohejdat tiggeri.

Detta observerades så småningom av de makthavande. Många utkast i ämnet utfärdades men någon riktig ordning på eländet blev det sällan. Till slut blev det så att allt tiggeri förbjöds. De arbetsföra blev tvungna börja som drängar eller pigor, de sjuka och vanföra skulle av den bofasta befolkningen försörjas.

Varje socken var indelad i rotar eller byalag för gemensamma angelägenheter. På de flesta håll blev denna princip normgivande även ifråga om fattigvården. Ordningen gick ut på att helförsörjningshjonen skulle ha sitt uppehålle medelst rotegång; dvs den behövande fick rätt till husrum och föda i bondehemmen. Den tid varje bonde var pliktig att hysa den ankommande bestämdes efter gårdens storlek. En liten gård slapp oftast undan med en dag medan det som regel blev två, tre eller flera dagar på större gårdar. När den arme på detta vis besökt alla rotens gårdar började varvet på nytt. I rättvisans namn skall det även sägas att det inte bara var för de nödlidande denna inrättning medförde obehag. Den personliga hygien hos de kringdragande var säkerligen under all kritik. Det var nog med stor olust och motvilja man tvingades öppna sina hem för dessa gäster. Lortiga, lusiga och sjuka som de olyckliga mestadels var, måste denna folkvandring ur hus i hus ha varit en hälsofara och en smittorisk.

Så småningom förändrades socialvården så sakteliga genom tillkomsten av fattigkassa samt sockenmagasin inom varje kommun. Härvid avlastades ansvaret till stor del från de enskilda rotarna då socknen blev enhet för dem sociala verksamheten samt sockennämnd och kommunalstämma beslutande organ. De vårdformer som mest kom ifråga enligt det nya systemet var antingen inackordering i enskilda hem mot ersättning eller om den hjälpbehövande hade en egen backstuga, skulle regelbunden leverans ske så att den värsta nöden hölls borta. Det sistnämnda alternativet var givetvis billigast för socknen och för mottagarna också mest tilltalande. Det är ju alltid trevligare att få ransonera smulorna åt sig själv än att få dem utportionerade av andra och kanske få känna och höra att det går åt för mycket. För utsättningen för denna hjälpform var självklart att de berörda kunde ta hand om sig själva.

År 1895 kom så slopandet av skatternas erläggande i naturaförmåner i form av persedlar. Sedan dröjde det inte länge förrän de gamla sockenmagasinen

hade spelat ut sin roll, de stod ofta tomma och oanvända. I och med skattemläggningen blev det gamla rotesystemet föråldrat. Man hade redan tidigare börjat få upp ögonen för avigsidorna med de fattigas bortauktionerade till privatpersoner. Allt oftare dök tanken upp om det inte vore bättre om de medellösa sammanfördes under ett tak, där en föreståndarinna skötte huset, lagade mat samt pysslade om de sjuka och svaga.

I Krokstad blev utvecklingen så att prosten J W Thuresson kort före sin död 1907 inköpte en gård i Åseröd som han skänkte till församlingen att använda som ålderdomshem, plus en summa pengar som var stor på den tiden. Han hade länge varit illa berörd av behandlandet av rotehjonen och hade länge kämpat för dem tills en dag då ett rotehjon dog när han skulle förflytta sig mellan två gårdar. Då tyckte han att det fick vara nog och fick igång detta projekt vilket stötte på motstånd från många håll.

Bostadshuset blev om- och tillbyggt. Virket tog man till stor del ur sockenmagasinet. År 1908 var Krokstads fattiggård klar för sin uppgift. Med denna gåva bevisade prosten Thuresson sin medkänsla med dem som hamnat på livets skuggsida. Trots sitt sträva och myndiga uppträdande hade han likväl ett ömmande hjärta för de arma, något som kom till synes vid många tillfällen. Den skänkta gården har en efter den tiden sett ganska stor åkerareal jämte en del skog. Thuressons idé var att med sin gåva ge de utblottade en hjälp till självhjälp så att säga. Han ansåg nämligen att gårdens skötsel kunde utföras av de intagna medan avkastningen till stor del borde förslå till deras uppehälle. Tilläggas kan att prosten Thuresson hade ett mycket stort intresse för jordbruk och var en mycket skicklig jordbrukare. Härigenom blev kommunens

EN — Fredagen den 8 juni 1956

MUNKEDAL

Sörbygden får ålderdomshem

Munkedal. (Kuriren)

Sörbygdens kommunalfullmäktige höll på torsdagen sammanträde. Länsstyrelsens förslag om sammanslagning av Sörbygdens, Svarteborgs och Munkedals polisdistrikt till ett gemensamt distrikt godkändes av fullmäktige.

Till entreprenör för kommunalhushusbygget i Hedekas antogs ingenjör E. Wollbratt, Munkedal, för anbudssumman 131.800 kronor. Ett tilläggsanslag på 54.300 kronor beviljades för kommunalhushusbygget vilket först planerats att uppföras av ett gammalt skolhus som skulle flyttas och byggas om. Det kommunalhus som nu skall uppföras blir helt nybyggt och uppföres av fasadtegel.

Ett nytt ålderdomshem beslutade fullmäktige att bygga. Detta har kostnadsberäknats till 572.000 kronor. Att på kommunens vägnar underteckna förbindelse rörande statsbidrag till ålderdomshemmet utsågs kommunalnämndens ordförande Anders Hansson, Håsslebräcke och Evert Biding, Kåtebol. Vidare beslutade kommunalfullmäktige att uppföra en tjänstebostad för lärare i Kåtebol. En ansökan från fröken Maria Andersson om köp av tomtmark i Hedekas beviljades. Ansökan om

bidrag till vägar bordiades för vidare utredningar.

Till simundervisningen inom kommunen anslogs 300 kronor och vidare beslutades att hemvårdarinna skall avlönas enligt gällande kollektivavtal från den 1 juni.

kostnad för fattigvården nedbringad till ett minimum samtidigt som de arbetsföra inte fick dra sig i lättja utan erhöi en nyttig och meningsfull tillvaro.

Invigningen av hemmet skedde först år 1920 av prosten Rhedin. Den dagen fyllde en av pensionärerna 100 år. Det skulle dröja ända till 1972 innan vi fick nästa 100- åring och det var på Sörbygården.

I och med förbättrade folkpensioner fram på 1940- talet behövde inte längre någon söka sig till vårdhem för fattigdoms skull utan nu var det sjuklighet eller ålderskrämpor som var orsaken.

Gården Åseröd ägdes av kommunen ända till år 1957 då den såldes för 88.000.

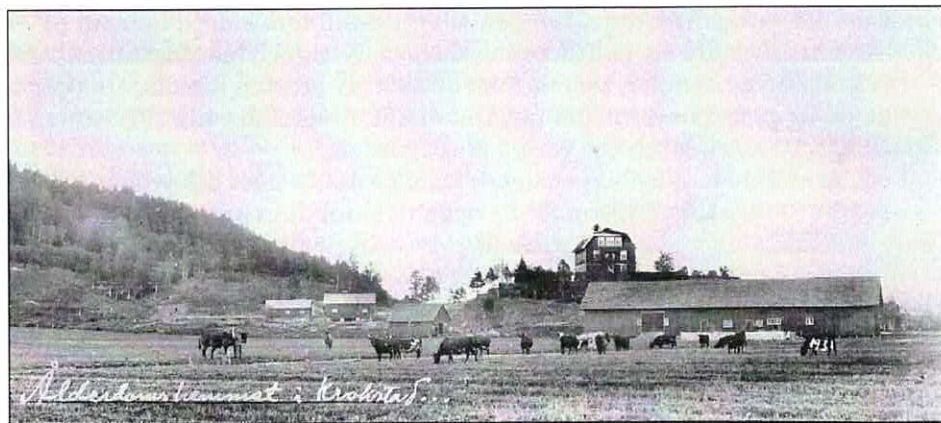
Många pensionärer fick tack vare gården en meningsfull sysselsättning både i ladugården bland djuren och annat. Några deltog aktivt i skötseln av ladugården från morgon till kväll. De hämtade in mjölk och ägg till köket varje dag. Andra aktiviteter var trädgårdsskötsel, bärplockning, gå ner till vägen för att hämta posten, gå till affären och handla, som var populärt, ut och sälja julkort, gå till grannen som var duktig på att sy och få sin klänning sydd av tyg man varit i affären och köpt. När söndagen kom klädde man sig fin och några gick den 3 km långa vägen till kyrkan, andra fick åka. Andra sysslor som sköttes av pensionärerna var att diska, tvätta golv, laga tvätten, vattna blommor, läsa för varandra och mycket mera. Sådana sysslor försvann tyvärr när det blev dags att flytta till ett nytt ålderdomshem åtminstone ett par årtionden då det blev en annan syn på vården.

I Sanne framkom det år 1904 ett förslag om inköp av en gård där de som var i behov av helförsörjning fick bo och vårdas. Förslaget avslogs med motiveringen att det skulle bli för dyrt. Vid en senare stämma återkom idén i reviderad form. Nu beslöts ingå till berörda myndigheter en ansökan om att få uppföra ett fattighus på Prästbols mark nära kyrkan, vidare att som hjälp till detta dels få ta i anspråk magasinsfonden, dels riva magasinet och

använda virket till bygget. Efter en del förhandlingar medgavs detta och 1907 hade ärendet avancerat så pass att arbetet kunde börja. Möbler samt annan utrustning inköptes samma år. I april 1908 avsynades det nya fattighuset som sedan togs i bruk 1 november.

Fröken Elisabeth Jönsson var föreståndarinna på ålderdomshemmet mellan 1920–1938 på Åseröd och Alma Gustafsson (Alma på fjället) som arbetade som biträde på samma ställe.

Hede fick sitt hem 1915 då en äldre mangårdsbyggnad i Fisketorp inköptes. Priset var 1.500 kr. I början av 1930-talet uppfördes nytt ålderdomshem väster om landsvägen i Fisketorp.

Vid sammanslagningen av de tre socknarna till Sörbygdens kommun beslöt man centralisera vården till Hedekas. Kommunen köpte gården av Sigrid Thuresson, dotter till prosten Thuresson och uppförde först ett kommunalhus och sedan ett nytt ålderdomshem för 26 personer. Gemensamt för Hede, Krokstad och Sanne.

Sanne ålderdomshem drevs vidare i privat regi några år och flyttade inte till Hedekas.

1968 var det dags för en tillbyggnad av Sörbygården med 7 vårdplatser. 1978 blev det åter en tillbyggnad med nya terapilokaler, samlingssal och 4 vårdplatser. Samtidigt togs dubbelrummen bort, där äkta makar och syskon brukade bo tillsammans, och gjordes till enkelrum så vårdplatserna stannade vid 34 st. Någon invigning av Sörbygården blev det aldrig.

Efter andra världskrigets slut började så småningom en ny vårdform utvecklas jämsides med ålderdomshemmen, nämligen hjälp i den egna bostaden. Med detta är vi inne i en ny fas av den sociala omsorgen.

I vår årsskrift från 1998 finns en artikel om Elisabeth Jönsson som Gerhard Jansson skrivit.

Julslakt på gården Lunnane, Sandåker Fisketorp

Av Ebbe Melin – foton av Peter Johannesson

Luciamorgonen den 13 december 1988 skulle julgrisen slaktas hos Lizzie och Sixten Löf på gården Lunnane, Sandåker i Fisketorp. Enligt tradition i västra Sverige så skulle julslakten vara avslutad till Lucia eller ske just under luciamorgonen. Klockan åtta är kanske inte vad man vanligen kallar

för svinotta, men då anlände slaktaren, Gustaf på Siljeberget. Hus-folket, Lizzie och Sixten, var sedan länge vakna och hade stökat undan de vanliga lagårdssysslorna och tänt i den vedeldade tvättgrytan, i vilken vatten för skällningen av grisen skulle värmas, helst så nära kokpunkten som möjligt, vilket tog litet tid då termometern visade sex minusgrader. På bilden till vänster kontrollerar Gustaf att vattnet blivit tillräckligt varmt.

Avlivningen

Svans och en snara runt trynet får vara handtag åt Sixten och Gustaf när grisen leds ut för att skjutas ute på lagårdsbacken. Alla har väl hört talas om ungar som som skickats till granngården för att låna rompedra't för att de inte skulle se själva slakten.

Blodet tas tillvara

På bilden till höger har grisen stuckits i halsen och det uttrinnande blodet samlar Gustaf upp i en skopa, som han tömmer i den hink som Lizzie håller fram. Lizzie vispar sedan blodet med en gammaldags trävisp för att hindra att blodet lever sig.

Grisen skållas och rakas

I något bekvämare arbetsställning, med grisen liggande på traktorns lastbrygga, får man användning av det varma vattnet. Detta hålls över grisen skinn och grisens hår, svinborsten, rakas bort med kniv. Detta tar sin rundliga tid att utföra. På bilden syns sticksåret i halsen.

Upphängning

En kraftig träribba förs mellan "hälsenor" och bakbenens skelett, och grisen hängs upp som bilden visar. Ett kar ställs under för att samla upp vatten, som används.

Buken öppnas upp och inälvorna tas ut och sköljs efter hand med vatten

Slaktaren är färdig för den här gången. Grisen får hänga till nästa dag för att tas om hand och styckas.

Dagen efter slakten skulle så grisens olika delar tas tillvara. Lizzie var inte så noga som man var förr i tiden. Hon hackade och smälte inte talgen för att använda till ljusmassa och använde heller inte smält och saltat späck istället för smör på brödet. Och inte smorde hon strupen med ister för att hindra halsont eller lindade en god fläsksvål runt sina värkande leder.

Den som vill pröva på att göra dem stabbiga rätten blodpalt hittar recept i kokböcker som Barbro Östlunds *Mat med historia*.

Även helt oätliga delar togs omhand för i tiden.

Svinborsten blandades med svavel och tjära och tändes på, och röken från detta skulle skydda från pest och kole-
ra.

Svingallan blandades med brännvin och gavs som medicin mot dåliga nerver.

Av blodet gjordes förr blodkorv och blodpalt, men Lizzie gjorde blodplättar av en smet liknande pannkaksmet med blod, mjölk, mjöl och lök.

SÖRBYGDENS BUSS

*Boka din resa med oss
på Sörbygdens Buss!*

Hos oss kan ni boka buss oavsett om
det handlar om en enkel transfer eller
en längre resa som sträcker sig över
flera dagar.

- ✓ 30 års erfarenhet i området
- ✓ Moderna bussar upp till 20 och 52 resenärer
- ✓ Erfarna, serviceinriktade förare

info@sorbygdensbuss.se
www.sorbygdensbuss.se

en del av

BJ Trafik

Lyckosam jakt med tjuvpassning

Jä å Albin i Klöva tänkte å jakte hare en pen da i december för nogge år sia. Ve hade bleve kante me en kär öppe i frå Sanne, sôm skulle ha en sôn go harehunn. Ha kom å ve geck ud å släppte hunna. Ho for rönt å leda, ho e hal å sier enget före de e öppe. No ede sölles att ett par peltar e grannar te mej, å di ställer sä allti i tjuvpass når ve jaktar. De e ju förstålit når di engen hunn har. Di vell ente bju in noggen hunn här heller. De vell himsket gärna ha ett grann sul, en kan sia atte di e fale söltne.

Etter e stönn når ve hade södde å prada, skreg bicha te, å haren va öppe. De geck så grant, å de hörtes sôm de kom imod mej. Je spente jäckane å då kom haren, men jä tänkte de att ho kunne väl få driva e stönn. Albin hade ställt se i ett grinnhöl öppe i markene. Haren kom på besög te han ouv. Han tänkte samma sôm jej å löfte på lua åd haren. Sö tog de etter nogge små tapp e aen vänna, å jakte geck imod gränsen te göbbane. De small två sködd.

Göbbane kunne ente hölle tyst me hö sôm hade hänt. Nogge va de ju, för hunn kom te hunnhärn etter e stönn, Dä va sö glae sö di va tvongne te å skräppa ett gran. Di hade ente sö fracke bösser, ve hade ju va givet Huskvarna, men di hade nogge gamle dålie belgare. Arvid, sö hedder han sôm sköd, fick fint höll på haren å fyra å belgarn, men ho dubbla å andre sköddet gick, i de samma sôm han for baglänges. Antingen di trurt eller ej sä flou de öpp en fjörhane e feck svarmen i sä. Di va sö nöjte å glae. En får väl sia atte di hade en löcksam da.

Ve geck hemåver, för di ska vedda atte jä e rädd om minne harar å di hade ju fått både hare å fjörhane å di va ju sölt-nare än ve.

Johan Aron i Kasene

Kynnefjäll

Många år har svunnit hän,
se'n jag lämnade mitt hem,
invid Kynnefjäll i norra Bohuslän.
Fast så mycket sedan hänt,
har jag alltid återvänt,
till mitt Kynnefjäll i norra Bohuslän.

Långt där ute i den vida världen,
var jag än varit, var jag än ställt färden,
går min tanke hem till Bohuslän igen.
Fast jag farit runt i hela världen,
finns inget som går upp mot dessa värden
att få återse sitt Kynnefjäll igen.

Fastän livet varit hårt,
och ibland känts ganska svårt,
finns dock alltid mina gamla minnen kvar.
När min tanke hemåt går,
efter många långa år,
känner jag att det är där som jag trivs bäst.

Långt där ute i den vida världen....
./.....att få återse sitt Kynnefjäll igen. ./.

© anders.benediktsson@musician.org

Annonser från 1975

GUNNARSBO SÅGVERK

ADOLF FREDRIKSSON

TEL. 0524 — 3 20 49, 3 10 18

Köper sågtimmer

Säljer sågade trävaror

Utför legosågning

Välsorterat lager i cyklar
mopeder och tillbehör

~~~~ Mopedhjälmar ~~~~

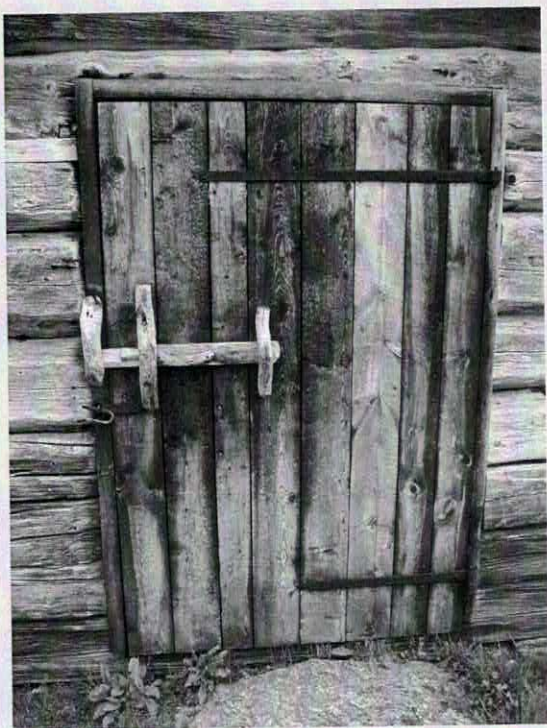
BERTIL ANDERSSONS
CYKELAFFÄR

MUNKEDAL TEL. 104 59

Byggnadskultur i Sörbygden

Boken "Byggnadskultur i Sörbygden" finns också till försäljning. Munkedals kommun tog för några år sedan initiativ till ett arbete som syftar till att dokumentera äldre byggnader av speciellt intresse i kommunen, så kallade bevaransvärda byggnader. Sex medlemmar i Sörbygdens hembygdsförening har färdigställt den del som handlar om Sörbygden. Boken kostar 100 kr + ev porto.

Byggnadskultur i Sörbygden

Ombyggnad av väg 940 i början av 1950- talet. Bilden är från backen vid Strömmane. Två från vänster Torsten Strandberg, övriga är okända.

Luciafirande någonstans i Sörbygden. Några är identifierade: Karl Arvidsson, Viktor Arvidsson, Aldor Järklvist, Arne Järklvist, Evert Johansson, Gunnar Johansson, Valter Johansson, Torsten Strandberg, övriga okända.

Ett foto berättar ...

Av Lena Gunnarsson

Bröllopsfotot föreställer Ottilia EMILIA Andersdotter 1877–1930 och Carl ALBERT Niklasson 1871–19??. De gifte sig 1904 och de bodde på Hajum Medstugan, Krokstad S:n.

De fick inga egna barn, men adopterade SVEN Ludvig Granlund, barn-husbarn från St. Matteus församling i Stockholm, han var född 1912. Albert hämtade honom i samband med att han deltog i Bondetåget 1914.

Emilias föräldrar var Anders Olsson 1821–1902 och Johanna Jakobsdotter 1932–1893, Hajum Medstugan. Alberts föräldrar var Sara Sofia Svensdotter 1849–1874 och Klaes Niklas Olausson 1846–1880. Sara Sofia var född på Hajum Medstugan och var kusin till Albert. Hon flyttade till Tossene S:n och gifte sig där och bodde på gården Övre Runden.

Då båda föräldrarna dog tidigt fick Albert och hans bror Johan Birger 1874–?, bo hos sin farmor. 1885 fick Albert flytta till sin mormor och morfar, Anna Maria Johannesdotter 1825–1900 och Sven Olsson 1818–1895, på Hajum Medstugan.

Han var i Amerika 1893–99, när han kom hem tog han över gården och gifte sig med Emelia 1904. Efter hennes död gifte han om sig med Tekla Johansson 1887–1975. De sålde gården 1937 och byggde hus på Dinglevägen i Hedekas, där båda dog,

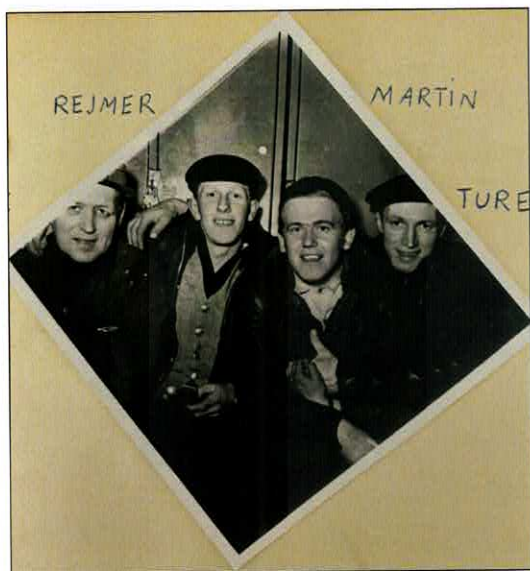
Annons från 1975

Med omtanke om Er figur och Er kassa,
hos oss får Ni alltid kläder som passa

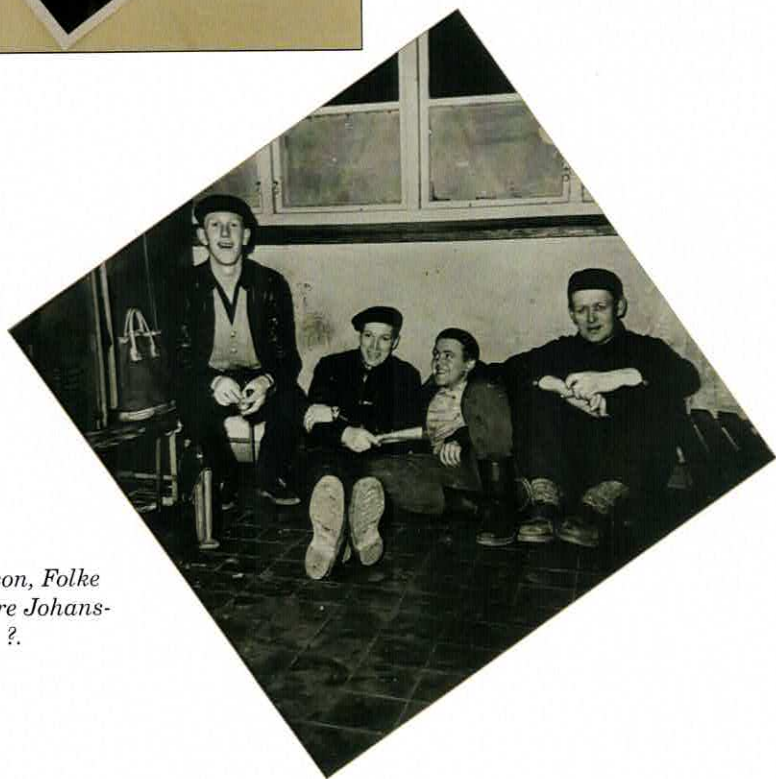
ANDERS ADRIANSSON & Co

Tel. 0524–31001 HEDEKAS Tel. 0524–31001

Arbetskamrater på Uddevallavarvet från Hede

Reimer ?, Martin Olsson, Grindslätt, Thure Johansson, Torbjörneröd, Folke Möller, Trynebacka.

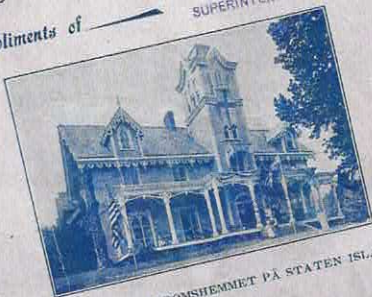

Martin Olsson, Folke Möller, Thure Johansson, Reimer ?.

CHAS. E. ANDERSON
SUPERINTENDENT

Compliments of _____

SVENSKA ÄLDERDOMSHEMMET PÅ STATEN ISLAND

Pris 10 Cents

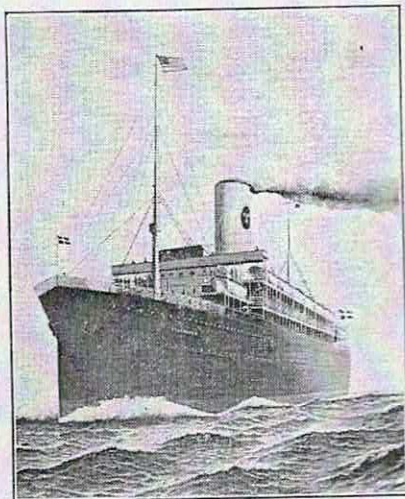

För resa mellan Amerika och Sverige välj alltid

Svenska Amerika Linien

(SWEDISH AMERICAN LINE)

Nordens Största Ångare

NEW YORK

—DIREKT—

GÖTEBORG

Den fullt moderna, magnifikt inredda ångaren "Stockholm" underhåller nu reguljär förbindelse och komma flere ångare, af ungefär samma storlek, att snarast möjligt anskaffas och insättas i samma trafik.

Dubbelpropeller Ång. "Stockholm"
565 fot lång, 22,070 tons depl.

Billiga Priser i 1sta, 2dra & 3dje Klass
Oöfverträffliga Bekvämligheter
Svensk, Ypperlig Mathållning
Svensk Besättning
Utmärkt Sjöbåt, Snabb Resa

SVENSKAR!

Resen alltid med direkta
SVENSKA AMERIKA LINIEN

Vidare upplysningar och biljetter erhållas hos närmaste
Lokal-agent eller Swedish American Line

NIELSEN & LUNDBECK

GENERAL PASS.
AGENTER

24 STATE ST., NEW YORK

De, som ämna eftersända anhöriga från Sverige
böra nu köpa biljetterna med direkta

Svenska Amerika Linien

Waldemar J. Adams

AFFÄR

REKOMMENDERAS

En tidsenlig, välkänd och välso-
terad Svensk affär. Grundad 1893

Svensk Bokhandel. Distributör i Amerika
för Svenska Publicist-
klubbens Jultidning, "JULKVALLEN," den
äldsta och mest praktfulla af alla jultidningar.

Pappershandel. Välso-
teradt lager af allt
denna bransch.

Importerade Svenska varor. Prydnads-
artiklar af
olika slag passande för presenter vid alla tillfällen, m. m.

Svenska Gramophon Skifvor. ENDA
svenska

affär i Greater New York, som säljer dessa. Full-
ständigt lager af Svenska, Norska, Danska och Finska Records.
Nya utkommer hvarje månad. Begär Katalog.

Ångbåtsbiljetter. Befullmäktigad Passagerare Agent
för alla Skandinaviska linier. Som
jag har mångårig erfarenhet i denna bransch och rest öfver At-
lanten 9 gånger (3 resor sedan krigets början), är jag i stånd att
gifva resande de bästa råd och tillförlitliga upplysningar i allt.
Särskild omsorg egnas i att skaffa de bästa möjliga rum, ombe-
sörja transport och pollettering af resandes bagage och afstäm-
pling af biljetterna vid afresan. Ni kan spara tid och besvär, utan
extra kostnad, genom att låta mig ombestyra Eder resa.

Penningeförsändelser och Checkar utfärdas
till alla delar af världen.

LOKAL EXPRESS och
Magasin för Koffertar

Koffertar magasineras för 25c pr månad
Redbart och vänligt bemötande kommer
Eder alltid till del om Ni besöker,
tillskrifver eller telefonerar till

WALDEMAR J. ADAMS AFFÄR
516 Third Ave. Mellan 34th & 35th Sts. **NEW YORK**
Öppet kvällar till 9.30   Telefon 6067 Murray Hill

Årliga Julmarknaden med nyheter i Svenska varor färdig d. 1 Dec.

Nöjeshistoria från Sörbygden

Av Lena Gunnarsson

I alla tider har ungdomar träffats, umgåtts och haft danser antingen vid vägskäl eller på någon loge. Med eller utan föräldrars tillåtelse. Så var det också i Sörbygden. Här är utdrag från brev skrivna 1905 av den 15- åriga Anna till sin bror i USA; Maria är syster till Anna och är 20 år.

"Jag har inget vidare af nyhet att tala om för dig annat än om Lördags åtta dar var det bal i Hotellet i Anderssons sal! Mari var där men inte jag. Wi var allt bjudna båda två, men jag brydde mig ej att gå. Det var många par, wisst 13 par. Nu skall den länge påtalta tösebalen gå af stapeln kan du tro. Mari skall naturligtvis dit. De skall hafva en half liter brännvin på mans och så Kaffe och småbröd, så det skall gå till en krona och 25 öre med alltihop och de skall hålla på San."

"Kan tala om att om Söndag var vi på ett litet slädparti. Vi åkte till Åboland bara. Agnar i Sivik, Anders i Hult och Karl Johan samt Frans i Utäng var med och så var det jag och Mari samt Klara och Hulda från Hult. Det var som du ser inte många men vi hade inte mindre roligt för det. De blef mycket fulla till slut, men törsten gick allt bra. Vi kom inte hem förrän klockan 6 om måndags morgon så vi höllo riktigt ut. Annars har vi inte haft något som helst skoj på länge, sen Aktionen var hos Lund ha de sturnat betydligt. Det har talats om att ifrån öfre delen av socknen de skulle göra firöl till Anders i Hult nu till Måndag, men hur det går vet jag inte."

Eftersom det inte fanns någon lokal att vara på, det satte kyrkan sig emot, så var det så här man roade sig.

Under 1920-30 talen så byggdes det små dansbanor lite varstans i Sörbygden. De som kunde spela dragspel, fiol eller gitarr kom och spelade. Det var inte svårt att få tag i någon som ville spela. Efter andra världskriget ca 1946 fram till en bit inpå 1950- talet var det vanligt att kringresande tivolin kom till Sörbygden, de sattes upp tex runt Hedekas, vid Hällungstad, Medböen och Skruckan i Sanne. Där kunde man dansa till antingen lokala orkestrar eller till grammofon. Där fanns även lotterier, pilkastning, skjutbana och man kunde köpa korb och bröd. Ungdomarna tog sig dit främst på cykel, senare hade många män lättviktare. Prästerna var emot all slags underhållning och dans, de försökte få stopp på detta, men lyckades inte.

År 1932 hade landsfiskalen i Sörbygden bett kommunalnämnderna i Krokstad, Hede och Sanne att komma med yttrande om rätten att anordna nöjeställningar och ordningsföreskrifter för dessa inom kommunerna. Eftersom det mesta handlat om dansnöjen ville kommunalnämnderna särskilt yttra sig om dessa. De ville även yttra sig om övriga nöjeställningar. "Vad allra först beträffar rätten att anordna dansnöjen inom kommunerna ville kommunalnämnderna på det kraftigaste framhålla att icke något som helst

behov av sådana tillställningar förefinnes på denna ort. Hela den rättänkande allmänheten stodo enig i kravet på att dylika tillställningar borde helt förbjudas. Någon motivering härför ansåge sig kommunalnämnderna ej behöva förebringa, då de avskräckande följderna av dylika tillställningar vore alltför väl kända.”

Oberoende av detta gjordes ett upprop av Bondeförbundet (numera Centern) och SLU (Svenska Landsbygdens Ungdomsförbund) om att bygga bygdegårdar på olika platser i Sverige. I Sörbygden bildades en Bygdegårdsförening. När beslut tagits om att försöka bygga en bygdegård fick styrelsen några standardritningar att välja mellan, och det bestämdes att köpa mark av Thure Fredriksson, Hede. Där Bygdegården finns än idag. När köpet av tomten blev känt i bygden fanns det krafter – mest inom kyrkan – som försökte att få köpet hävt, dessa ansåg att det inte behövdes någon bygdegård i Sörbygden. Efter att alla beslut var klara för byggandet fick innevånare teckna sig på en lista för att bidra med virke eller dagsverken. Bottenplattan med en liten källare påbörjades 1935 och uppfördes helt på ideel basis. Bygdegården blev helt klar i slutet av 1930- talet. Där arrangerades danser flera gånger i månaden och bion visade film varje vecka, fram till mitten av 1980- talet. Nu har Samhällsföreningen övertagit skötseln av Bygdegården. 2019 byggde man till en Arena till Bygdegården, tillsammans med huvudbyggnaden så används det flitigt.

*Einar Gunberg Hajum Västergård, dragspel, John Carlsson
Hässlbräcke, banjo, Gunnar Olsson Hajum
Västergård, trummor, "Fiol-Pelle", fiol.*

Källor: Brev från Anna Andersson.

Samtal med privatpersoner

Handlingar från Munkedals kommuns arkiv.

Denna artikel av E.J. Olausson var införd i årsskriften från 1975. Berättelsen avser julfirandet på Elseröd, Krokstad S:n från början av 1900-talet

Hur man firade julhögtiden omkring sekelskiftet.

När skörden var inbärgad och höstplöjningen var gjord och slagorna tystnat på logen, då började förberedelserna för julhögtiden.

Då skulle den välgödda grisen slaktas, men det måste ske på "ny" annars blev inte resultatet bra. Grisen skulle vara tjock och fet, den skulle väga minst 100 kg. Allt på grisen skulle tagas tillvara till mat i hushållet. Av huvudet gjordes presssylta, rullsylta gjordes av det tunnaste fläsket. Av blodet blev det pannkakor och palt och även korv. Alla inälvor, magar och minsta tarmstump togs tillvara. Allt skulle göras rent och beredas till mat. På den tiden fanns ingen köttkvarn och våra dagars köksassistenter förekom väl inte ens i de vildaste drömmar.

Köttet som skulle göras korv av fick man hacka med yxa i en träho, både det som var rått och det som var kokt. Istret skulle smältas och renas till flott. När grisen var så stor och fet så blev det flera krukor fulla. Julskinka förekom inte på den tiden. Det blev inte allmänt förrän på 20-talet. Inte heller lutfisk förekom.

Så var det juldrickat som skulle bryggas, maltet skulle göras i ordning först. Korn var bäst, men det var inte många som odlade korn på den tiden, så man fick ta råg för det mesta. Först skulle den blötas och sedan ligga varmt för att gro. När det sedan blev lagom långa groddar skulle det torkas och rostas. Det gjorde man i bakugnen, under noga passning, så det inte blev bränt. Det skulle ha en vacker guldgul färg. Sedan skulle detta malas, vilket gjordes på en handkvarn. En sådan fanns i mitt hem. Så lades ett täcke på köksbordet, två stenar placerades mitt på. Den undre stenen var hel, men den övre var ett hål på, där maltet skulle fyllas på, samt ett handtag att dra den runt med. Det malda maltet kom så ut vid kanterna. Jag minns att vi passade på att få oss några nypor. Det smakade så sött och gott.

Sedan sopades både kvarn och täcke med en hönsvinge. Så sattes det stora 40-50 liters grytan över elden och fylldes med vatten. Maltet lades i och kokades som när man kokar kaffe. Sedan bar man in ett träkar, som sattes på bockar vid spisen. Ett lock virades av långhalm, detta skulle tjänstgöra som sil. Där stannade mäskan. Det fick säkert göras flera omgångar med avkok om drickat skulle räcka till över helgen.

När det nu kokats och silats färdigt togs halmlocket bort och ett skynke lades över istället. Så skulle detta stå, tills det var nästan kallt. De provade med armbågen. Det skulle kännas lite kyligare än kroppsvärmen. Då var det dags att sätta till jästen. Sen var det om och göra att få "bra gång" på det och det gick nog fint för det mesta. När det nu fått jäst färdigt så skulle det tömmas över till tunna eller dunk med kran eller tapp och ställas i kallare

eller annat utrymme. Men det fick inte frysa. Och så var det bara att hoppas på att det blev ett gott juldricka, när man haft så mycket arbete med det.

Så kom julbaket. Jag vill minnas att det bakades väldigt mycket matbröd men inget småbröd. Kanske några julbullar. Det bakades grövre och finare brödkakor. Dom finaste kryddades med anis och fänkål. Så bakades massor med sirapslimpor. Det sparades inte varken på sirapen eller pomeranssskalen, de var ju väldigt billiga på den tiden. En grannmora sade: "Jag bakar så mögge att det ska vara till Kyndelsmäss". Men där var inte så stort hushåll, bara fyra personer. Hemma var vi 9-10 personer, så där varade det nog inte så länge. Men det var en skam om inte brödet varade julen ut.

Vi av barnen som var minst fick små julhögar. Ett bröd av varje sort, fast i mindre format, som vi skulle ha för oss själva, vilket vi var mycket glada för.

Dagen före julafton var det fullt upp att göra med städning och rengöring efter allt stöket. Det fordrades nog unga krafter för att komma till botten. Jag minns att de hade inte ens skurborste. Ett grepp granris att skrubba med var vad de hade. Detta var nog mycket länge sedan, troligen i slutet av 1800-talet. Skurborstarna kom senare. När de sköljt golvet många gånger och torkat det med säcktrasor, bar de ner torkad vitmossa från vinden och gned golvet med. Då blev golvet ganska så ljust och vackert. Denna vitmosan samlades in på sommaren och torkades för att användas just till julen.

Så kom då julafton. När man på morgonen hade sysslat färdigt i stall och fähus skulle julnekarna till småfåglarna sättas upp. Denna vackra julsed lever ju kvar än idag.

Julgranen skulle hämtas hem från skogen, om det inte var gjort tidigare. Den skulle sättas på fot och sedan kläs. Den första julgranen jag minns då var jag nog ca 5 år. Vi hade ingen annan grannlåt att klä den med än papper. Vi fick köpa i butiken något som hette julgranspapper. Det såldes i ark för några ören per styck. De fanns i guld, silver, rött, grönt, blått m.fl. färger. Dessa fick man själv tillverka prydnader av. Hemma var det ingen som kunde den konsten, så någon av de äldre syskonen fick ta papperet och gå till Oscar Sundkvist. Han var son till förre soldaten hemma, och han bodde med sin mor i en stuga på Åseröd. Han var en baddare på att göra fina saker må ni tro. Dagen före julafton fick de hämtas, prydligt nedlagda i en korg. Det var spännande när vi stod runt korgen och såg på när sakerna plockades upp. Det var rutiga korgar, blommor i alla färger, stjärnor och kometer, det ena grannare än det andra. Grannast var alltid den som låg i botten. Förtjänsten kunde väl inte bli så stor, så han for till USA före 20-årsåldern. Han lever än 92 år gammal, och har fortfarande kontakt med sina syskonbarn i Sverige. För 15 år sedan var han här och besökte sin barndomsbygd, men med de stora förändringar som skett under dessa år var det nog inte mycket han kunde känna igen.

Nu åter till granen. Ni må tro vi tryckte den var fin när den var färdig. Vi hade ljus i alla färger, som vi band fast med tråd. Några ljushållare fanns

inte, så dom ville hellre hänga ner än stå rakt upp. De lyste och droppade och tog väl snart slut, men då fick man ta en ny omgång. Det var rätt många ljus i ett paket. Vi gladdde oss nog lika mycket åt vår enkla gran, som dagens barn gör åt sina fina granar. Några julkappar var det aldrig tal om, och det skrevs nog inga önskelistor heller, tänker jag.

Efter middagen kom vår soldat i full uniform och hälsade "God Jul". Med sig hade han en säck, som han skulle ha "förningen" i. Utöver torpet och andra förmåner skulle han nämligen på julafton besöka sina rotebönder, sex stycken ställen, som allt efter gårdens storlek skulle lämna bröd, smör och ost. Hemma var den största gården, så min mamma fick göra en nog så stor matsäck: 2 stora kakor bredda med smör och ost, som hette "klening" samt sirapslimpa. Och jag tror att det skulle vara även en kaka utan smör. På de andra ställena fick han väl lite mindre, men säcken var säkert full när han gick hem. Soldathustrun bakade nog inte själv något matbröd till sin familj om julen.

Så var det dags att äta julkväll inne i rummet. Det stora slagbordet dukades med någon sorts duk. I vardagslag åts på bara träbordet i köket. Men nu var det ju högtid. Den största av julostarna, som ystats på hösten, kom på bordet. Likaså det hembrygda drickat, tappat på en långhalsad karaffin, med ett glas välvtt över, som alla fick dricka ur, utan avseende till person.

Så var det alla sorters bröd, smör och allt vad huset förmådde, och det var väl inte lite, efter allt korvande och syltande. Risgrynsgröten var allmän på julbordet då som nu. Om den serverades på tallrikar skulle den garneras med kanel i rutor och så skulle det vara smörhåla. Var gröten upphälld i ett stort fat, så kunde det vara någon av flickorna som var konstnärlig, som fick göra krusiduller runt kanten och texta "God Jul" i mitten med kanel. Vi om var små fick läsa bordsbönen högt.

Både på juldagen och på annandagen skulle det vara lugnt och stilla. De som kunde komma ut besökte kyrkan och sedan var det högläsning. Pappa läste högt ur Luthers postilla. Det blev långt, så det var inte lätt att sitta stilla, men det gick. Pappas ord var lag för oss.

Ingen fick gå bort och ingen kom på besök på juldagen och annandagen. Det var lika i alla hem. Men på tredjedagen började besöken igen. Och ingen fick gå utan traktering. Då "bars julen ut" och det fick inte ske. Trakteringen bestod av smörgås och supar för vuxna, barn fick förstås bara smörgås. Under hela julen skulle ett bord stå dukat i stora rummet, med bröd, smör och julost samt två brännvinsglas på en tallrik.

Ja, nu har jag tecknat från mitt minne så gott jag har kunnat. Detta är från mitt barndomshem i Elseröd. Föräldrar och nio syskon vilar nu Krokstad kyrkogård.

*E.J. Olausson
född 1893*

Information från Sörbygdens Hembygdsförening

Vi har följande böcker och skrifter till försäljning:

- Byggnadskultur i Sörbygden – 100 kr
- Vid Kärsjöns strand - Kent Christensson – 125 kr
- Bygdeboken Sörbygdens Härad från 1982 – 200 kr
- Årsskrifter 1973-2024 – 25 kr/st (inklusive porto)
eller 300 kr för samtliga årgångar.

Vi kan skicka böcker och större antal årsskrifter med posten, då tillkommer porto.

Möjlighet finns även för avhämtning, ta kontakt med någon av oss i styrelsen så löser vi det!

Vår samlingslokal i Hembygdsgården, Fisketorp, hyr vi ut för 200 kr. Kontakta Lena Gunnarsson 070-6979133.

Vid önskemål om visning av vårt torp Klåvan, hör gärna av er till Roger Eriksson 070-6493179.

KROKSTAD KONTORSTJÄNST

Utför löpande redovisning, bokslut,
löner och deklarationer. Välkommen!

www.krokstadkontor.se
anna@krokstadkontor.se
0524-300 35
Följ oss på Facebook!

Krokstad Kontorstjänst AB
Krokstad 21
455 95 Hedekas

Hjälp till att göra årsskriften intressant och innehållsrik! Skriv gärna ner berättelser och minnen, eller leta fram foton som du tycker är intressanta. Lämna det till någon i styrelsen. Allt material återlämnas efter publicering.

Välkommen att bli medlem i Sörbygdens Hembygdsförening!

Genom medlemskapet bidrar ni till föreningens verksamhet samt erhåller föreningens årsskrift.

Medlemsavgiften är 150 kronor/person och år.

Avgiften betalas via postgirokonto nr 10 48 78-4 eller Swish 123 037 51 05.

Kom ihåg att uppge namn och adress.

Vi vill gärna bli fler i vårt arbete med hembygden!

Hör av dig till någon i styrelsen eller Lena Gunnarsson om du är intresserad!

Alla insatser är välkomna.

ulkeröds gård

-mer av bohuslän-

boka

gårdslunch

**Ta med dina vänner
på lunch i en unik
och lantlig miljö**

Gårdslunch

Förrätt

Huvudrätt

Tryffel

*Pris 345 sek exkl. dryck
Serveras onsdag-söndag
bokas från 12.00*

Din Lokala tappstation

Hos oss kan du nu även tanka på våra tapp-stationer:

HEDEKAS	BLANK DIESEL & BENSIN 98 OKTAN
HÖGSÄTER	BLANK DIESEL & BENSIN 98 OKTAN
STRÖMSTAD	BLANK DIESEL & AD BLUE BENSIN 98 BENSIN 98 OKTAN
RABBALSHED	BLANK DIESEL
DINGLE	BLANK DIESEL
GREBBESTAD	GRÖN MARIN-DIESEL
KUNGSHAMN	BLANK DIESEL & GRÖN MARIN-DIESEL (3 STATIONER)

VILLAOLJA - DIESEL - 98 OKTAN BENSIN ALLTID TILL BÄSTA PRIS

Vi på Kungshamn'sfiskarna har levererat olja till ortens befolkning i mer än 85 år vilket vi tar som ett tecken på att vi har bra priser och alltid sätter kunden i centrum.

Snabb och säker leverans

Vi levererar i
hela Bohuslän från Göteborg i söder till
Strömstad i norr samt Trollhättan i öst

Vad som gör oss unika:

- Du kan beställa ner till 1m³ per tillfälle utan avgifter
- Du kan kostnadsfritt dela upp din villaoljefaktura på 3 mån.
- Vi finns på orten och har alltid nära till dig i "nödlägen".

RING FÖR MER INFO!

Din lokala
oljeleverantör

**KUNGSHAMNS
FISKARNA**

www.k-fisk.com

[facebook/kungshamn'sfiskarna](https://facebook.com/kungshamn'sfiskarna)

**Ring och testa
våra priser!
0523-188 88**

Tel: 073 0525066

Mail: f_lindskog@hotmail.com

BYGGHILMER

Kettelsröd 18

Tel 0524-610 64

Mobil 070-516 10 15

Vi utför allt inom berg.

Sprängning, vadersågning, spräckning,
förstärkning, tunnel & specialprojekt.

Besök oss gärna på bohusberg.se

Motor4U

ATV-TILLBEHÖR-MOPED-ELCYKLAR-TRÄDGÅRD-SKOG

*Motor4u AB i Ed
Säljer och servar
Fyrhjulingar, mopeder, mopedbilar och trädgårdsmaskiner!*

STIGA

Kawasaki

CFMOTO

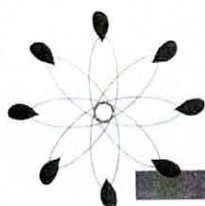
Industrigatan 1B, Ed   www.motor4u.se   0534-12130

**El och VVS-
installationer**

**Lager och
butiksförsälning
av EL och
VVS-artiklar**

**Pannor,
Värmepumpar
och Vitvaror.**

**Hedekas
EL & VVS**

RING 30400, VI ÄR GARANTERAT NÄRA DIG!

Öppettider mån-fre 08.00-17.00
Lunchstängt 12.30-13.30
Tel 0524-304 00
info@hedekaselochvvs.se

Välkomna
Christer och Tommy

Fisketorps Snickeri

*Alla slags snickerier tillverkas efter Era mått
t ex Trappor – Kök – Dörrar – Fönster*

Fisketorp 46, HEDEKAS • Tel/Fax 0524-311 20

pH-BALANS AB

pH-balans har sen 1989 sålt naturnära och oförvanskade produkter som kombinerar gammal kunskap med modern biokemi. Hälsa från grunden med över 30 år av kunskap.

LAGERFÖRSÄLJNING - VÄLKOMNA

Besök vår hemsida för mer info: www.phbalans.com
Fisketorp 25, 455 96 Hedekas. Ring: 0703 - 44 50 68

